

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2023:232965
Datë: 23.10.2024
Numri i dokumentit: 06336319

C-IV-14-3062

Parashtruesi i kërkesës

B Sh fshati P, Prizren, përfaqësuar nga, avokat **B I**. Prishtinë.

kundër

Pala kundërshtare

Agjencioni Kosovar i Privatizimit- AKP (NSH “NIN Ramiz Sadiku” në likuidim), Rr. “Dritan Hoxha” nr. 55, Lakrishte, Prishtinë.

Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (DHPGJS), sipas gjyqtarit Gazmend Sylaj, me 23 tetor 2024 lëshon këtë:

AKTGJYKIM

- I. Ankesa e ankuesit refuzohet si e pabazuar.**
- II. VËRTETOHET vendimi i Autoritetit të Likuidimit PRZ017-0004/0031 datë 10 mars 2014.**
- III. Secila palë i bartë shpenzimet e veta.**

Rrethanat faktike dhe procedurale

Me 18 prill 2014, ankuesi pranë DHPGJS, parashtroj një kërkesë, të emërtuar ankesë, për rishikimin e Vendimit të Autoritetit të Likuidimit (AL) PRZ047-0004/0037 datë 10 mars 2014 (në tekstin e mëtutjeshëm Vendimi) me të cilin i është refuzuar kërkesa për kompensimin pagave të papaguara, për periudhën prej datës 1 korrik 1999 gjer 19 dhjetor 2005, në shumë prej 309.00 (tre zero nëntë) Euro, ndaj NSH “NIN Ramiz Sadiku” (në likuidim).

Ankuesi pohoj se pranë NSH ishte i punësuar gjer me datën e privatizimit të saj, 24 mars 2006. Sipas ankuesit, atij AKP-ja i ka ndërprerë punën, përmes një njoftimi.

Ankuesi të drejtës së tij mbi pagat i referohet dispozitave ligjore të Rregullores së UNMIK-ut 2001/27 dhe 2005/48 respektivisht Ligjit të punës.

Ankuesi i referohet listës së pagave dhe përfshirjes së tij në po këtë listë.

Ankuesi konsideron se Vendimet e AL, në përgjithësi, janë vetëm një formë standarde të pa-arsyetuara edhe pse ato gjithherë duhet të arsyetohen individualisht. Si rezultat i kësaj praktike, sipas ankuesit, është pengimi dhe krijimi i shumë vështirësive për punëtorët që ti realizojnë të drejtat e tyre ligjore të garantuara sipas ligjit dhe Kushtetutës së Kosovës.

Ankuesi tutje kundërshtoj Vendimin e AL, lidhur me parashkrimin ashtu që konsideron se Ligji për Punën e bashkuar – LPB i aplikuar nga ana e AL, është ligji i shfuqizuar me hyrjen në fuqi të Ligjit mbi ndërmarrjet (gazeta zyrtare RSFJ nr. 77/88) i cili është ligj i aplikueshëm sipas Rregullores së UNMIK-ut 1999/24 mbi Ligjin e zbatueshëm në Kosovë.

Sipas ankuesit, AL në vend se të shfrytëzoj arkivin e NSH, në të cilën gjendet dokumentacioni i çdo punëtori, kërkon nga punëtorët që kërkesat e tyre ti argumentojnë me prezantimin e dokumentacionit.

Ankuesi konsideron se atij, në pajtim me të Rregullores së UNMIK-ut 2001/27 dhe 2005/48 respektivisht Ligjit të punës dhe Ligjit për AKP, i takon kompensimi mbi pagat e pa-paguara. Ankuesi sa i përket dispozitave ligjore të Ligjit për AKP dhe Shtojcës së saj i referohet neneve 40 paragrafi 1.6 dhe 1.6.1 si dhe nenit 37. Ankuesi i referohet edhe vendimeve të DHPGJS.

Nga gjitha arsyet, propozon gjykatës që të aprovon kërkesën, për kompensimin e pagave, duke përfshirë edhe kamatën ligjore në lartësi prej 10% si dhe pagesën e kontributeve pensionale.

Kërkesës për rishikim i janë bashkangjitur:

- Kopja e Autorizimit për përfaqësuesin, dhe
- Kopja e Vendimit të AL.

Me 30 shtator 2015, nga përfaqësuesi i ankuesit u parashtrua një parashtrësë mbi plotësimin e kërkesës për rishikim-ankesës.

Ankuesi edhe me anë të kësaj parashtrësë mbeti në tërësi si pranë kërkesës për rishikim-ankesës. Sikurse edhe në kërkesën për rishikim – ankesë ankuesi i referohet dispozitave të njëjta ligjore, mbi parashkrimin e kërkesave dhe shton dispozitat ligjore të Ligjit për procedurën kontestimore, ato të Ligjit mbi punën e bashkuar, Konventës Europiane mbi liritë dhe të drejtat e njeriut – KELDNJ si dhe Ligjit për marrëdhëniet e detyrimeve. Ankuesi i referohet vendimeve të DHPGJS si dhe Vendimeve të Gjykatës Europiane mbi liritë dhe të drejtat e njeriut. Ankuesi përfundimisht përveç shumës së kërkuar në lartësi prej 309.00 (tre zero nëntë) Euro në emër të kamatë vonesave kërkoj shumën totale prej 149.87 (një katër nëntë tetë shatë) Euro.

Bazuar në urdhrin e gjykatës, AKP me 28 shtator 2021 parashtroj përgjigjen.

AKP kundërshtoj ankesën si të pabazuar. Sipas AKP AL me rastin e vendosjes lidhur me kërkesën e ankuesit ka vendosur në mënyrë të drejtë. AKP tutje pohon se ankuesi nuk ka ofruar argumente ligjore, në favor të ankesës së tij, ashtu siç parashihet sipas dispozitave ligjore të Shtojcës së Ligjit për AKP. AKP përfundimisht pohon se kërkesa kreditore e ankuesit konsiderohet e parashkruar në kuptim të dispozitave ligjore të Ligjit për punën e bashkuar-LPB respektivisht të pabazuara sipas dispozitave ligjore të Shtojcës së Ligjit për AKP. Nga gjitha arsyet propozoj që kërkesa për rishikim të hedhet si e papranueshme ose refuzohet si e pabazuar dhe Vendimi i AL të vërtetohet.

Përgjigjes i është bashkangjitur:

- Kopja e Vendimit të AL-së.

Duke vepruar sipas urdhrorit të gjykatës, ankuesi me 19 nëntor 2021 parashtroj përgjigjen ndaj përgjigjes së AKP.

Edhe me anë të kësaj përgjigjeje, ankuesi mbeti në tërësi si pranë kërkesës për rishikim, kundërshtoj pretendimet e AL lidhur me parashkrimin dhe kërkoj që kërkesa e tij të aprovohet.

Përgjigjes i është bashkangjitur:

- Një kopje të listës, të pavërtetuar e pa-vulosur nga ana e menaxhmentit të NSH, siç thuhet, me emra të punëtorëve dhe shuma të caktuara të pagave.

Sipas urdhrorit të gjykatës AKP parashtroj kundërpërgjigjen me 9 mars 2022.

AKP mbeti në tërësi si pranë përgjigjes.

Arsyetimi ligjor

Kërkesa për rishikim-ankesa konsiderohet e pabazuar.

Në bazë të nenit 76.3 të Ligjit për DHPGJS (ligji nr.06/L-086) në lidhje me nenin 399 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, gjykata vlerëson se faktet që përmban ankesa nuk e vërtetojnë atë dhe merr Aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore.

Në rastin konkret bazuar sipas nenit 31 paragrafi 4 dhe 5 dhe nenit 35 paragrafi 2.4 të Ligjit për DHPGJS është obligim i palës, në këtë rast ankuesit, që në parashtresat e tij me shkrim, ankesën, të paraqesë një pasqyrë të hollësishme të fakteve dhe arsyetimit ligjor mbi të cilin vendos qëndrimin dhe argumentimin e tij. Në rastin kur pala pohon, në këtë rast ankuesi, të ekzistojë një fakt, ajo palë është i obliguar të paraqesë prova, fizike dhe/ose dëshmuese, për mbështetjen e atij pohimi.

Nga dispozita e cekur si më lartë, është obligim i ankuesit që të dëshmoj detyrimet ndaj tij, mbi mos pagesën e kompensimit të ardhurave personale.

Një listë e parashtruar, e pavërtetuar dhe panënshkruar nga ana e menaxhmentit të NSH, nuk paraqet dëshmi të mjaftueshme me të cilën ankuesi do të dëshmonte detyrimet e mbetura dhe të papaguara ndaj tij, nga ana e NSH.

Lidhur me pagat e papaguara si dhe kompensimit, si rezultat i shitjes apo privatizimit apo edhe likuidimit nga ana e AKP, duke u bazuar në nenin 40 të SHTOJCËS së Ligjit për AKP mbi prioritet e kërkesave dhe interesave, paragrafi 1.6 pika 1.6.1 dhe 1.6.2 parashihet:

- a. përmbushja e kërkesave për pagat e punonjësve të cilat nuk janë paguar deri në datën e vendimit nga Gjykata apo Agjencia për fillimin e procedurave të likuidimit, të kufizuar në tri paga mujore bruto për person, si dhe
- b. e drejta në kërkesa për dëmshpërblim për ndërprerje të parakohshme të kontratës të sjella nga punonjësit të cilat janë pushuar nga puna si rrjedhojë e Vendimit për Likuidim të ndërmarrjes, apo në lidhje me veprimin e ndërmarrë nga Agjencia sipas nenit 6.1 apo 6.2 të Ligjit për AKP-në .

Tutje sipas nenit 40 paragrafi 1.7, të shtojcës së Ligjit për AKP, parashihet përmbushja e kërkesave siç janë: “kërkesat e pasiguruara, përfshirë kërkesat për paga që nuk janë subjekt i

trajtimit me prioritet më të lartë”.

Nga dispozitat e lartëcekura, mund të konkludohet se, punëtori/ja gëzon të drejtën në paga respektivisht dëmshpërblim nëse:

- a. pagat e punonjësit, në këtë rast ankuesit, nuk janë paguar;

Andaj nga të gjitha arsyet e cekura si më lart ankuesi nuk ka dëshmuar të drejtën e tij mbi kompensimin siç edhe parashihet sipas nenit 40 të SHTOJCËS së Ligjit për AKP, paragrafi 1.6 pika 1.6.1 dhe 1.7 por edhe nuk ka dëshmuar ndonjë obligim tjetër ashtu siç parashihet sipas nenit 31 paragrafi 4 dhe 5 dhe nenit 35 paragrafi 2.4 të Ligjit për DHPGJS

Nga gjitha arsyet u vendos si në dispozitiv.

Taksat gjyqësore

Në pajtim me nenin 13.3 të Udhëzimit Administrativ për Unifikimin e Taksave Gjyqësore, të Këshillit Gjyqësor të Kosovës (KGJK) nr. 01/2017, të datës 22 mars 2017, nuk caktohen taksa gjyqësore, në këtë procedurë ankimore, pasi që vlera e kontestit është nën 1,000.00 €.

Në bazë të nenit 62 të Ligjit për DHPGJS, secila palë do ti mbulojë shpenzimet e veta.

Andaj u vendos si në dispozitiv.

Këshilla juridike

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim në Kolegjin e Apelit të DHPGJS brenda 15 ditëve nga pranimi i këtij aktgjykimi. Ankesa duhet të dorëzohet në bazë të nenit 9.6 të Ligjit për DHPGJS.

Gazmend Sylaj, Gjyqtar

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

Numri i lëndës: 2023:232965
Datë: 23.10.2024
Numri i dokumentit: 06336319

C-IV-14-3062

Podnosilac zahteva

B Sh, selo P, Prizren, zastupljen od., advokat **B I**, Priština
protivu

Suprotna stranka

Kosovske Agencijaza Prvatizaciju – (KAP) (DP “NIN Ramiz Sadiku” u likvidaciji), Ul. “Dritan Hoxha”, br. 55, Lakrište, Priština.

Posebna komora Vrhovnog suda Kosova za pitanja vezanim za Kosovsku agenciju za Privatizaciju (PKVSK), sudija Gazmend Sylaj, dana 23 Oktobra 2024 godine. donosi sledeću:

PRESUDU

- I. Žalba žalioca odbija se kao neosnovana.**
- II. POTVRĐUJE se rešenje Organa za Likvidaciju PRZ017-0004/0031 od 10 Marta 2014 godine.**
- III. Svaka stranka snosi svoje troškove.**

Činjenične i proceduralne okolnosti

Dana 18 Aprila 2014 godine, pri PKVS, žalilac je podneo zahtev, navedenu kao žalbu, o preispitivanju Rešenja (u daljem tekstu Rešenje) PRZ047-0004/0037 od 10 Marta 2014 godine, izdato od strane Organa za Likvidaciju (u daljem tekstu OL) kojim, zahtev o nadoknadi neisplaćenog ličnog dohodka, za period od 1 Julu 1999 godine pa do 19 Decembra 2005 godine, u iznosu od 309.00 (tri nula devet) Euro, nad DP “NIN Ramiz Sadiku” (u likivaciji), je odbijen.

Žalilac je naveo da pri DP bio zaposlen do dana njene privatizacije, 24 Marta 2006 godine. Po žaliocu, KAP je prekinuo radni odnos, preko jendnog obaveštenja.

Žalilac o njegovom pravu o platama se referisao zakonskim odredbama UNMIK-ove Uredbe 2001/27 i 2005/48 odnosno Zakonu o Radu.

Žalilac referisao se spisku plata kao i njegovom uključenju o ovom spisku.

Žalilac smatra da Rešenja OL, u celokupnom smislu, su jedna standardna forma bez obrazloženja i ako ona treba uvek individualno obrazložiti. Kao rezultat ove prakse, po žaliocu, je sprečenost i ostvarivanja velikih teškoća za radnike da bi ostvarivali svoja zakonskih prava koja su garantovana zakonom i Ustavom Kosova.

Žalilac dalje prigovarao Rešenju OL, u vezi zastarivanja tako da smatra da Zakon o Udruženom Radu – ZUR koji se primenjivao od strane OL, je zakon koji je ukinut stupanjem na snagu

Zakona o Preduzečima (službeni list SFRJ br. 77/88) i koji zakon je primenljiv zakon po UNMIK-ovoj Uredbi 1999/24 o Primenljivim Zakonu u Kosovu.

Po žalioću, OL umesto da koristi arhivu DP, u kojoj se nalazi dokumentacija svih radnika, tražio od strane samih radnika da svoje zahteve dokazuju sa predstavljanjem dokumentacije.

Žalilac smatra da njemu, u smislu UNMIK-ove Uredbe 2001/27 i 2005/48 odnosno Zakonu o Radu i Zakonu o KAP-u, pripada nadoknada o neisplaćenom ličnom dohotku. Žalilac, što se tiče zakonskim odredbama Zakona o KAP-u poziva se na članove 40 tačka 1.6 i 1.6.1 kao i članu 35. Žalilac poziva se na odluke PKVSK.

Iz svih razloga, predlagao sudu da usvaja njegov zahtev, o nadoknadi ličnog dohotka, uključujući i zakonsku kamatu u visini od 10% kao i plaćanje penziskog doprinosa.

Sa zahtevom o preispitvanju je dostavljeno:

- Kopija ovlašćenja za njegovog zastupnika, i
- Kopija Rešenja OL.

Dana 30 Septembra 2015 godine, od strane zastupnika žalioća je podnet podnesak o dopuni zahteva o preispitivanju – žalbe.

Žalilac ovim podneskom je ostao u celosti kao pri zahtevu o preispitvanju – žalbe. Kao i pri zahtevu o preispitivanju- žalbe žalilac se referisao istim zakonskim odredbama, o zastarevanju zahteva i dodao zakonske odredbe o Zakonu u parničnom postupku, one o Zakonu o udruženom radu, Evropske Konvencije o ljudskim pravima – EKLJP kao i Zakonu o obligacionim odnosima. Žalilac se referisao odlukama PKVSK kao Odlukama Suda o ljudskim pravima. Žalilac konačno sem zatražene sume u iznosu od 309.00 (tri nula devet) Euro na ime kamate zakašnjenja zatražio ukupan iznos od 149.87 (jedan četiri devet osam sedam) Euro.

Osnivajući se na nalog suda, KAP je dana 28 Septembra 2021 godine podnela odgovor.

KAP je prigovorila žalbu smatrajući kao neosnovanu. Po KAP-u OL prilikom odlučivanja u vezi zahteva žalioća pravilno odlučivao, KAP je dalje navela da žalilac nije priložio zakonske dokaze, u korist njegove žalbe, kao što se predviđa po zakonskim odredbama Aneksa Zakona o KAP-u. KAP je konačno navela, da poverilčki zahtev žalioća je zastarevao u saglasnosti sa zakonskim odredbama Zakona o udruženom radu– ZUR odnosno neosnovana po zakonskim odredbama Aneksa Zakona o KAP-u. Iz svih razloga KAP je predlagala da se žalba odbacuje kao neprihvatljiva ili odbije kao neosnovana i da se Rešenje OL potvrđuje.

Sa odgovorom je priloženo:

- Kopija Rešenja OL.

Postupajući sa nalogom suda, žalilac je dana 19 Novembra 2021 godine, podneo odgovor nad odgovorom KAP-a.

I putem ovog odgovora, žalilac je ostao u celosti kao pri navodima pri zahtevu o preispitivanju, prigovarao navodima OL u vezi zastarevanja i zatražio da njegov zahtev usvoji.

Sa odgovorom je priloženo:

- Jedna kopija liste, neuverena i bez pečata menadžmenta DP, kao što je rečeno, sa imenima radnika i određeni iznos plata.

Po nalogu suda KAP je dana 9 Marta 2022 godine podnela protiv-odgovor.

KAP je ostala u celosti kao pri odgovoru.

Pravno obrazloženje

Zahtev o preispitvanju smatra se neosnovanim.

Na osnovu člana 76.3 Zakona o PKVSK (zakon br.06/L-086) u vezi člana 399 Zakona o parničnom postupku, sud nalazi da relevantne činjenice predmeta su neosporne i ovu Presudu izdaje bez zakazanja ročišta.

U konkretnom slučaju po članu 31 tačka 4 i 5 člana 35 tačka 2.4 Zakona o PKVSK, obaveza je stanke, u ovom slučaju žalioaca, da u svojim pismenim podnescima, žalbi, podnese sva iscrpnie činjenice i pravno obrazloženje na kojima temelje svoje stavove i argumente. U slučaju kada stranka navodi, u ovom slučaju žalilac, postojanje neke činjenice, ta stranka je dužna da predloži dokaze, fizičke i/ili podneske na osnovu kojih dokazuju svoje navode.

Iz gore navedene odredbe, je obaveza žalioaca do dokazuje obavezu nad njim, o neisplaćenom ličnom dohotku.

Jedna podneta lista, neuverena i nepotpisana od strane menadžmenta DP, ne predstavlja dovoljan dokaz kojim bi žalilac dokazivao neisplaćene preostale obaveze nad njim, od strane DP.

U vezi neisplaćenog ličnih primanja kao i nadoknade, kao posledica prodaje ili privatizacije ali i likvidacije od strane KAP-a, osnivajući se na član 40 ANEKSA Zakona o KAP-u, o prioritetima zahteva i interesa, paragraf 1.6 tačka 1.6.1 i 1.6.2 predviđeno je:

- a. ispunjavanje potraživanja za plate zaposlenih koji nisu isplaćeni do datuma odluke Suda ili Agencije o početku postupka likvidacije, ograničena na tri meseca bruto plate po licu kao i
- b. pravo na zahtev o nadoknadi o preuranjenjom raskidu ugovora priložena od strane radnika kojim se prekida radni odnos ka posledica Odluke o Likvidaciju preduzeća ili u vezi radnje koja je preduzeta od strane Agencije na osnovu člana 6.1 i 6.2 Zakona o KAP-u.

Dalje po članu 40 o prioritetima potraživanja i interesa, tačka 1.7 predviđja se ispunjavanje potraživanja: “*neobezbeđena potraživanja, uključujući potraživanja za plate koja nisu predmet višeg prioriteta*”.

Od gore navedenih odredaba, može se konstatovati da radnik/ca uživa pravo na dohotke odnosno nadonkadu ako:

- a. plate zaposlenih, u ovom slučaju žalioaca koje nisu isplaćene;

Stoga iz svih navedenih razloga žalilac nije dokazivao njegovo pravo na nadonkadu kao što je predviđeno po članu 40 paragraf 1.6.1 kao i 1.7, ANEKSA Zakona o KAP-ut ali i nije dokazivao neke ostale obaveza kao što je predviđeno po članu 31 tačka 4 i 5 i člana 35 tačka 2.4 Zakona o

PKVSK.

Sa svih razloga je odlučeno je kao u izreci.

Sudske takse

U smislu člana 13.3 Administrativne Uredbe o Unifikaciji Sudske Takse, Sudskog Saveza Kosova (SSK) br. 01/2017, od 22 Marta 2017 godine, ne određuju se sudske takse, u ovom žalbenom postupku, pošto vrednost spora je ispod 1.000.00 €.

U smislu člana 62 Zakona o PKVS, svaka stranka snosi svoje troškove.

Stoga je odlučeno kao u izreci.

Pravni lek

Protiv ove presude može se podneti pismena žalba Apelacionom veću PKVS u roku od 15 dana od dana prijema ove presude. Žalba se mora podneti u skladu sa članom 9 stav 6 Zakona o PKVS.

(potpisano)
Gazmend Sylaj, Sudija